

ZAKON O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STRANCIMA

Član 1.

U članu 3. stav (1) Zakona o strancima („Službeni glasnik RS“, br. 24/18 i 31/19), tačka 13) menja se i glasi:

„13) lična karta za stranca je isprava o identitetu koja se izdaje stalno nastanjenom strancu i predstavlja dozvolu za stalno nastanjenje stranca u Republici Srbiji.“

Posle tačke 13), dodaju se tač. 13a) i 13b) koje glase:

„13a) jedinstvena dozvola je dozvola za privremeni boravak i rad stranca u Republici Srbiji;

13b) dozvola za privremeni boravak je odobrenje za privremeni boravak stranca u Republici Srbiji.“

Član 2.

U članu 5. posle stava (2) dodaje se stav (3) koji glasi:

„(3) Ukoliko stranac prilikom boravka u Republici Srbiji promeni ime, prezime ili lično ime pribavlja novu putnu ispravu sa promenjenim ličnim podacima u roku od šest meseci od momenta promene ličnih podataka.“

Član 3.

U članu 7. stav (4) posle reči: „ovim zakonom“ dodaju se reči: „, uzimanje i“.

Član 4.

U članu 10. posle stava (1) dodaje se stav (2) koji glasi:

„(2) U upravnim stvarima propisanim ovim zakonom rešava se u postupku neposrednog odlučivanja.“

Član 5.

U nazivu člana 13. posle reči: „prevoznika“, dodaju se reči „i pozivara“.

U istom članu, posle stava (4) dodaje se stav (5), koji glasi:

„(5) Obavezu iz stava (4) ovog člana ima i fizičko ili pravno lice na osnovu čijeg pozivnog pisma je strancu izdata viza, a koji je nakon ulaska u Republiku Srbiju zatečen da nezakonito boravi, a do njegovog nezakonitog boravka je došlo zbog propusta pozivara.“

Član 6.

Posle člana 13, dodaje se član 13a, koji glasi:

„(1) Organizator turističkog ili poslovnog putovanja, odnosno pozivar dužni su da osiguraju da stranac koji u njihovoj organizaciji, odnosno po osnovu pozivnog pisma dođe u Republiku Srbiju, boravi u zemlji u skladu sa odredbama ovog zakona i da preduzme mere kojima predupređuje nezakonit boravak i postojanje mogućnosti iregularne migracije stranca nakon ulaska u Republiku Srbiju.

(2) U cilju smanjenja rizika od nezakonitog boravka, odnosno iregularne migracije stranca nakon ulaska u Republiku Srbiju, organizator turističkog ili poslovnog putovanja, odnosno pozivar

je dužan da preduzima mere i radnje koje se odnose na obezbeđivanje uslova za njegov zakonit boravak na teritoriji Republike Srbije, a naročito da stranac:

- 1) ima prijavljenu adresu boravišta ili stanovanja u Republici Srbiji, u skladu sa odredbama ovog zakona;
- 2) nakon završetka turističkog ili poslovnog putovanja, odnosno u roku važenja vize koja je izdata na osnovu pozivnog pisma pozivara, zakonito napusti teritoriju Republike Srbije ili u skladu sa odredbama ovog zakona nastavi da zakonito boravi na teritoriji Republike Srbije.

(3) Ukoliko je stranac ušao u Republiku Srbiju sa vizom za duži boravak po osnovu zaposlenja, pozivar, na osnovu čijeg pozivnog pisma je viza izdata, dužan je da preduzme mere i radnje koje se odnose na obezbeđivanje uslova za njegov zakonit boravak i rad u Republici Srbiji, a naročito da stranac:

- 1) ima prijavljenu adresu boravišta ili stanovanja u Republici Srbiji, u skladu sa odredbama ovog zakona;
- 2) boravi i radi na teritoriji Republike Srbije, u skladu sa odredbama ovog zakona i propisa kojim se uređuje zapošljavanje stranaca u Republici Srbiji;
- 3) ima urednu prijavu na obavezno socijalno osiguranje, u skladu sa zakonom;
- 4) ima obezbeđen smeštaj i adekvatne uslove za život i rad za vreme njegovog boravka i rada u Republici Srbiji;
- 5) nakon završetka poslovnih aktivnosti zbog kojih je došao u Republiku Srbiju, zakonito napusti teritoriju Republike Srbije, obezbeđivanjem putne karte za njegov povratak u zemlju porekla.“

Član 7.

U članu 16. posle stava (3) dodaje se stav (4) koji glasi:

„(4) Dan ulaska u Republiku Srbiju i dan izlaska iz Republike Srbije računaju se u dane boravka na teritoriji Republike Srbije.“

Član 8.

Član 18. menja se i glasi:

„(1) Viza je odobrenje za ulazak, boravak ili tranzit koje stranac pribavlja pre ulaska na teritoriju Republike Srbije, izdata u obliku nalepnice koja je utisnuta u putnu ispravu stranca.“

(2) Viza iz stava (1) ovog člana može biti izdata i u elektronskom formatu.

(3) Izdata viza nije garancija da će strancu biti odobren ulazak u Republiku Srbiju.

(4) Prilikom izdavanja vize u elektronskom formatu shodno se primenjuju odredbe Poglavlja III. ovog zakona.

(5) Izgled obrasca vize u elektronskom formatu, način i bliže uslove za izdavanje vize u elektronskom formatu propisuje ministar nadležan za spoljne poslove.“

Član 9.

U članu 22. stavu (2) posle reči: „boravka“, dodaje se zapeta i reči: „odnosno jedinstvene dozvole“.

Stav (4) briše se.

Član 10.

U članu 26. posle stava (4) dodaje se stav (5) koji glasi:

„(5) Bliže uslove i način odobravanja viza, kao i izgled i sadržaj pozivnog pisma propisuiu sporazumno ministar nadležan za spolne poslove, ministar nadležan za unutrašnje poslove i ministar nadležan za poslove zapošljavanja.“

Član 11.

U članu 29. posle stava (2) dodaje se novi stav (2a) koji glasi:

„(2a) Izuzetno od stava (2) ovog člana, diplomatsko-konzularno predstavništvo ne pribavlja prethodnu saglasnost Ministarstva unutrašnjih poslova, kada je potrebno hitno izdati vizu iz razloga humanitarnog karaktera, više sile ili interesa Republike Srbije“.

Posle stava (4), dodaje se stav (4a) koji glasi:

(4a) Prilikom izdavanja vize za duži boravak po osnovu zapošljavanja, organizacija nadležna za poslove zapošljavanja nadležnom organu dostavlja procenu o ispunjenosti uslova za zapošljavanje u Republici Srbiji.“

Član 12.

U članu 40. stav (1) posle reči: „90 dana“, dodaju se reči: „u periodu od 180 dana, duže od perioda boravka određenog međunarodnim ugovorom, odnosno duže od perioda na koji je izdata viza za duži boravak“,.

Stav (2) briše se.

Dosadašnji stav (3) postaje stav (2).

Dosadašnji st. (4) i (5) koji postaju st. (3) i (4) menjaju se i glase:

„(3) Nezavisno od stava (1) ovog člana, a u skladu sa interesom Republike Srbije, Vlada će aktom utvrditi kategorije stranaca, način i bliže uslove odobravanja privremenog boravka strancima, kao što su: stranci investitori u Republici Srbiji, stranci talenti, stranci koji su uključeni u inovacione delatnosti, stranci srpskog porekla, stranci digitalni nomadi, stranci sa visokim kvalifikacijama i dr.

(4) U slučajevima iz stava 1. tač. 2)-4) i 5)-14) izdaje se dozvola za privremeni boravak.“

Član 13.

U članu 41. stav (6) reči „30 dana pre“ zamenjuju se rečju „do“.

U stavu (9) broj: „7“ zamenjuje se brojem: „8“.

Član 14.

Član 41a briše se.

Član 15.

U članu 43. stav (1) iza tačke 1) dodaje se nova tačka 1a) koja glasi:

„1a) važeću ličnu kartu države čiji je državljanin, ako u skladu sa važećim propisima, može da ulazi u Republiku Srbiju sa ličnom kartom;“

U istom članu posle stava (1) dodaje se novi stav (1a) koji glasi:

„Lični dokument koji se prilaže uz zahtev mora važiti najmanje tri meseca duže od perioda na koji se traži odobrenje privremenog boravka“.

Stav (2) istog člana briše se.

Posle stava (2) dodaje se stav (2a) koji glasi:

„(2a) Ministar nadležan za unutrašnje poslove propisuje način i bliže uslove za odobrenje privremenog boravka, izgled zahteva za odobrenje privremenog boravka, izgled obrasca i način izdavanja dozvole za privremeni boravak.“

Član 16.

Posle člana 43. dodaje se član 43a koji glasi:

„Član 43a

Dokaze iz člana 43. stav 1. tač. 2) i 4) ovog zakona ne podnosi stranac koji je član uže porodice državljanina Republike Srbije i stranac koji se zapošljava.“

Član 17.

U članu 44. stav (1) menja se i glasi:

„Privremeni boravak se može odobriti u trajanju do tri godine i može se produžavati na isti period, u zavisnosti od postojanja razloga zbog kojih se privremeni boravak odobrava.“

St. (2) do (5) brišu se.

Dosadašnji stav (6) postaje stav (2).

Član 18.

U članu 45. stav (1) tačka 1) menja se i glasi:

„1) je rok važenja ličnog dokumenta koji je priložen uz zahtev za odobrenje, odnosno produženje privremenog boravka kraći od roka propisanog u članu 43. ovog zakona;“

Stav (2) briše se.

Dosadašnji st. (3)-(7) postaju st.(2)-(6).

Član 19.

Član 46. menja se i glasi:

„Član 46.

(1) Stranac koji namerava da boravi i radi u Republici Srbiji, dužan je da, u skladu sa odredbama ovog zakona i propisa kojima se uređuje zapošljavanje stranaca, u periodu zakonitog boravka podnese zahtev za izdavanje jedinstvene dozvole.

(2) Stranac koji u skladu sa propisima kojima je regulisano zapošljavanje stranaca ima pravo na rad bez jedinstvene dozvole, a koji namerava da u Republici Srbiji boravi duže od 90 dana u periodu od 180 dana, duže od perioda boravka određenog međunarodnim ugovorom, odnosno duže od perioda na koji je izdata viza za duži boravak, dužan je da podnese zahtev za odobrenje privremenog boravka u skladu sa odredbama ovog zakona.“

Član 20.

Posle člana 46. dodaju se čl. 46a-46ž koji glase:

„Dozvola za privremeni boravak i rad stranca (Jedinstvena dozvola)

Član 46a

(1) U slučaju iz člana 40. stav (1) tač. 1) i 5) ovog zakona, izdaje se jedinstvena dozvola.

(2) Na osnovu jedinstvene dozvole stranac ima pravo na privremeni boravak i rad u Republici Srbiji, u skladu sa zakonom.

(3) Stranac kome je odobren privremeni boravak, odnosno stalno nastanjenje ima pravo na rad u Republici Srbiji u skladu sa propisima kojima je regulisano zapošljavanje stranaca u Republici Srbiji i bez jedinstvene dozvole.

(4) Stranac kome je izdata jedinstvena dozvola, dužan je da u Republici Srbiji boravi u skladu sa osnovom za koju mu je izdata.

Podnošenje zahteva za jedinstvenu dozvolu

Član 46b

(1) Zahtev za izdavanje, odnosno produženje jedinstvene dozvole stranac, poslodavac u ime stranca, odnosno lice koje stranac ovlasti, podnosi elektronski, putem informativnog veb portala (u daljem tekstu: Portal).

(2) Za stranca kome je u skladu sa viznim režimom potrebna viza za ulazak Republiku Srbiju, zahtev iz stava (1) ovog člana se podnosi nakon ulaska u Republiku Srbiju, za vreme važenja vize za duži boravak po osnovu zapošljavanja.

(3) Izuzetno, stranac koji poseduje vizu za kraći boravak, zahtev iz stava (1) ovog člana može podneti u periodu zakonitog boravka u Republici Srbiji, ukoliko za to postoji interes Republike Srbije, humanitarni razlog ili razlog više sile, uz dostavljanje dokaza o postojanju interesa.

(4) Za stranca kome u skladu sa viznim režimom nije potrebna viza za ulazak u Republiku Srbiju zahtev iz stava (1) ovog člana se podnosi u periodu zakonitog boravka stranca, a može se podneti i iz inostranstva.

(5) Zahtev za produženje jedinstvene dozvole podnosi se najranije tri meseca, a najkasnije do isteka roka važenja jedinstvene dozvole.

(6) Stranac koji blagovremeno podnese zahtev iz stava (1) ovog člana, može ostati u Republici Srbiji do okončanja upravnog postupka.

(7) Ako je to u interesu Republike Srbije, ako postoje humanitarni razlozi ili zbog postojanja više sile, nadležni organ može razmatrati zahtev za produženje jedinstvene dozvole koji je podnet i nakon isteka važenja jedinstvene dozvole, ukoliko je vremenski period između isteka prethodno važeće jedinstvene dozvole i podnošenja zahteva za produženje jedinstvene dozvole kraći od tri meseca.

(8) Ukoliko nadležni organ odobri izdavanje jedinstvene dozvole iz stava (7) ovog člana, period između isteka važeće jedinstvene dozvole i podnošenja zahteva za produženje jedinstvene dozvole smatra se zakonitim i neprekidnim boravkom.

(9) U postupku izdavanja jedinstvene dozvole plaća se propisana taksa, u skladu sa zakonom.

(10) Način podnošenja, obrade zahteva, bliže uslove za izdavanje jedinstvene dozvole i izgled obrasca jedinstvene dozvole propisuju sporazumno ministar nadležan za unutrašnje poslove i ministar nadležan za poslove zapošljavanja.

Uslovi za izdavanje jedinstvene dozvole

Član 46v

(1) Uz zahtev za izdavanje jedinstvene dozvole podnosilac zahteva prilaže:

- 1) važeći lični ili službeni pasoš, odnosno važeću ličnu kartu države čiji državljani, u skladu sa važećim propisima, mogu da ulaze u Republiku Srbiju sa ličnom kartom;
 - 2) dokaz o opravdanosti zahteva za izdavanje jedinstvene dozvole u skladu sa propisima kojima se reguliše zapošljavanje stranaca, kao i druga dokumenta na zahtev nadležnog organa;
 - 3) adresu boravišta, adresu stanovanja, odnosno izjavu o nameravanoj adresi stanovanja za strance koji zahtev za izdavanje, odnosno produženje jedinstvene dozvole podnose iz inostranstva.
- (2) Lični dokument iz stava (1) tačka 1) ovog člana mora važiti najmanje tri meseca duže od perioda na koji se traži izdavanje jedinstvene dozvole.
- (3) Dokazi iz stava (1) ovog člana prilažu se u elektronskoj formi, i to u formi elektronskog dokumenta u originalu ili u formi digitalizovanog dokumenta.

Postupak odlučivanja

Član 46g

- (1) O zahtevu za izdavanje jedinstvene dozvole odlučuje nadležni organ u roku od 15 dana od dana prijema urednog zahteva.
- (2) Prilikom rešavanja o zahtevu za izdavanje jedinstvene dozvole, nadležni organ pribavlja:
- 1) procenu državnog organa nadležnog za zaštitu bezbednosti Republike Srbije da li boravak stranca na teritoriji Republike Srbije predstavlja neprihvatljiv bezbednosni rizik i
 - 2) procenu organizacije nadležne za poslove zapošljavanja o ispunjenosti uslova za zapošljavanje, posebne slučajeve zapošljavanja i samozapošljavanje stranca, u skladu sa propisima kojima je uređeno zapošljavanje stranaca.
- (3) Procene iz stava (2) ovog člana dostavljaju se nadležnom organu 10 dana od dana dostavljanja zahteva na razmatranje.
- (4) Nadležni organ, organizacija nadležna za zapošljavanje i organ nadležan za zaštitu bezbednosti Republike Srbije, u jedinstvenom postupku, elektronskim putem razmenjuju podatke neophodne za odlučivanje po zahtevu za izdavanje jedinstvene dozvole.
- (5) Ako su ispunjeni uslovi za izdavanje, odnosno produženje jedinstvene dozvole propisani zakonom, nadležni organ strancu izdaje jedinstvenu dozvolu.
- (6) Stranac lično preuzima jedinstvenu dozvolu.

Osnov izdavanja jedinstvene dozvole

Član 46d

- (1) Jedinstvena dozvola se može izdati radi:
- 1) zapošljavanja;
 - 2) samozapošljavanja;
 - 3) posebnih slučajeva zapošljavanja, u skladu sa propisima kojima se uređuje zapošljavanje stranaca.

Odbijanje zahteva za jedinstvenu dozvolu

Član 46đ

- (1) Nadležni organ rešenjem odbija zahtev za izdavanje, odnosno produženje jedinstvene dozvole kada:

1) organizacija nadležna za zapošljavanje nadležnom organu dostavi obrazloženu procenu da nisu ispunjeni uslovi za zapošljavanje, posebne slučajeve zapošljavanja i samozapošljavanje stranca u Republici Srbiji;

2) nije ispunjen jedan ili više uslova propisanih članom 46b;

3) je strancu na snazi zaštitna mera udaljenja, mera bezbednosti proterivanja ili mu je izrečena zabrana ulaska;

4) to zahtevaju razlozi zaštite bezbednosti Republike Srbije i njenih građana;

5) postoji opravdana sumnja da stranac neće koristiti jedinstvenu dozvolu u skladu sa osnovom po kom je podneo zahtev;

6) se utvrdi da su dokumenta, odnosno dokazi priloženi uz zahtev za jedinstvenu dozvolu falsifikovani ili pribavljeni na nezakonit način;

7) postoje razlozi da se opravdano veruje da neće postupati u skladu sa pravnim poretkom Republike Srbije;

8) nadležni organ, u postupku po zahtevu za produženje jedinstvene dozvole, utvrdi da stranac prethodno izdatu jedinstvenu dozvolu nije koristio u skladu sa osnovom za koju mu je izdata.

(4) Protiv rešenja iz stava (1) ovog člana može se, preko nadležnog organa, izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana prijema rešenja.

(5) Žalba se podnosi u pisanoj formi, na srpskom jeziku, uz plaćanje propisane takse.

(6) O žalbi na rešenje o odbijanju zahteva za izdavanje, odnosno produženje jedinstvene dozvole odlučuje Ministarstvo unutrašnjih poslova.

(7) Žalba odlaže izvršenje rešenja.

(8) Protiv rešenja donetog u drugostepenom postupku može se pokrenuti upravni spor.

Važenje jedinstvene dozvole

Član 46e

Jedinstvena dozvola se može izdati strancu na period važenja do tri godine, i može se produžavati na isti period, u zavisnosti od postojanja razloga zbog kojih se izdaje jedinstvena dozvola.

Prestanak važenja jedinstvene dozvole

Član 46ž

(1) Ukoliko se naknadno sazna da za stranca kome je izdata jedinstvena dozvola postoji jedan ili više razloga propisanih za odbijanje zahteva za izdavanje jedinstvene dozvole, nadležni organ će doneti rešenje o prestanku važenja jedinstvene dozvole.

(2) Rešenjem iz stava (1) ovog člana se može odrediti rok u kome je stranac dužan da napusti Republiku Srbiju, koji ne može biti duži od 30 dana i može se izreći zabrana ulaska.

(3) Na izricanje zabrane ulaska shodno se primenjuje član 78. ovog zakona.

(4) O postojanju razloga za prestanak važenja jedinstvene dozvole inspekcija rada i drugi organi, koji u okviru svoje nadležnosti mogu utvrditi postojanje tih razloga, odmah obaveštavaju nadležni organ po službenoj dužnosti.

(5) Prilikom donošenja rešenja iz stava (1) ovog člana cene se posebne okolnosti svakog pojedinačnog slučaja, a posebno dužina trajanja prethodnih privremenih boravaka, odnosno jedinstvene dozvole stranca, njegove lične, porodične, socijalne, ekonomske i druge veze sa Republikom Srbijom.

(6) Protiv rešenja o prestanku važenja jedinstvene dozvole može se, preko nadležnog organa, izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana prijema rešenja.

(7) Žalba se podnosi u pisanoj formi, na srpskom jeziku, uz plaćanje propisane takse.

(8) O žalbi na rešenje o prestanku važenja jedinstvene dozvole odlučuje Ministarstvo unutrašnjih poslova.

(9) Žalba odlaže izvršenje rešenja.

(10) Protiv rešenja donetog u drugostepenom postupku može se pokrenuti upravni spor.

(11) Rešenje o prestanku važenja jedinstvene dozvole može se doneti i na zahtev stranca.

(12) Jedinstvena dozvola prestaje da važi po sili zakona u slučaju smrti stranca, odobrenja stalnog nastanjenja stranca u Republici Srbiji, odnosno prijema stranca u državljanstvo Republike Srbije.“

Član 21.

U članu 48. stav (2) briše se.

Stav (4) briše se.

U stavu (3) reči: „od godinu dana“, zamenjuju se rečima: „od tri godine“,

Dosadašnji stav (3) postaje stav (2).

Član 22.

Član 50. briše se.

Član 23.

U članu 51. st. (2) briše se.

U stavu (3) posle reči: „godinu dana“, zamenjuju se rečima: „tri godine“,

Stav (4) briše se.

Dosadašnji stav (3) postaje stav (2).

Član 24.

U članu 57. stav (1) briše se.

U stavu (2) posle reči: „boravak“, dodaju se reči: „odnosno izdata jedinstvena dozvola“ i posle reči: „boravka“, dodaju se reči: „odnosno jedinstvene dozvole“.

Dosadašnji stav (2) postaje stav (1)

Član 25.

U članu 58. stav (2) reči: „od jedne“ zamenjuju se rečima „do tri“.

Član 26.

U članu 59. stav (4) briše se.

Član 27.

U članu 66. stav (1) menja se i glasi:

„Ukoliko se naknadno sazna da za stranca kome je odobren privremeni boravak postoji jedan ili više razloga propisanih za odbijanje zahteva za privremeni boravak, nadležni organ će doneti rešenje o prestanku prava na privremeni boravak.“

Posle stava (1) dodaje se stav (1a) koji glasi:

„(1a) Rešenjem iz stava (1) ovog člana se može odrediti rok u kom je stranac dužan da napusti Republiku Srbiju, koji ne može biti duži od 30 dana i može se izreći zabrana ulaska.

Posle stava (8) dodaju se st. (9) i (10) koji glase:

„(9) Privremeni boravak može prestati i po zahtevu stranca.

(10) Privremeni boravak prestaje da važi po sili zakona u slučaju smrti stranca, odobrenja stalnog nastanjenja stranca u Republici Srbiji, odnosno prijema stranca u državljanstvo Republike Srbije.“

Član 28.

U članu 67. stav (1) reč: „dozvola“ zamenjuje se rečju: „odobrenje“.

U stavu (2) reči: „pet godina“ zamenjuju se rečima: „tri godine.“

U stavu (5) reči: „pet godina“ zamenjuju se rečima: „tri godine.“

Stav (9) menja se i glasi:

„(9) Odredbe ovog člana se shodno primenjuju i na stranca kome je izdata jedinstvena dozvola.“

Posle stava (9) dodaje se stav (10) koji glasi:

„(10) Bliže uslove i način odobravanja stalnog nastanjenja, kao i izgled zahteva za odobrenje stalnog nastanjenja propisuje ministar nadležan za unutrašnje poslove.“

Član 29.

Član 68. menja se i glasi:

„Član 68.

(1) Nezavisno od člana 67. ovog zakona stalno nastanjenje će se odobriti i strancu koji ispunjava uslove iz člana 70. ovog zakona i to:

1) maloletniku na privremenom boravku u Republici Srbiji, ako je jedan od roditelja državljanin Republike Srbije ili stranac kome je odobreno stalno nastanjenje;

2) strancu koji je poreklom iz republike srbije;

3) strancu koji je srpskog porekla;

4) drugom strancu, ako to nalažu razlozi humanosti ili to predstavlja interes za republiku srbiju.

(2) Odredbe člana 67. st. (6)–(9) primenjuju se i u slučajevima stalnog nastanjenja u posebnim slučajevima.“

Član 30.

U članu 69. posle stava (4) dodaju se st. (5) i (6) koji glase:

„(5) Zahtev za stalno nastanjenje se može podneti i elektronskim putem.

(6) Bliže uslove za podnošenje zahteva za odobrenje stalnog nastanjenja elektronskim putem propisuje ministar nadležan za unutrašnje poslove.“

Član 31.

Član 70. menja se i glasi:

„Član 70.

(1) Uz zahtev za odobrenje stalnog nastanjenja stranac prilaže:

- 1) važeći lični ili službeni pasoš ili važeću ličnu kartu države čiji državljanin, u skladu sa važećim propisima mogu da uđu u Republiku Srbiju sa ličnom kartom;
 - 2) dokaz da poseduje sredstva za izdržavanje;
 - 3) dokaz o zdravstvenom osiguranju;
 - 4) dokaze o opravdanosti zahteva za odobrenje stalnog nastanjenja;
 - 5) dokaz o uplati propisane takse.
- (2) Strancu kome je odobreno stalno nastanjenje izdaje se lična karta za stranca.
- (3) Stranac lično preuzima ličnu kartu za stranca.

Član 32.

U članu 71. stav (2) menja se i glasi:

„Prilikom donošenja odluke iz stava (1) tač. 1), 2) i 3) ovog člana, cene se posebne okolnosti svakog pojedinačnog slučaja, uzimajući u obzir dužinu trajanja prethodnih privremenih boravaka, njegove lične, porodične, kulturne, ekonomske i druge veze sa Republikom Srbijom, odnosno ozbiljnost učinjenog krivičnog dela za koje se goni po službenoj dužnosti, kao i pretnju koju podnosi zahteva predstavlja po bezbednost Republike Srbije i njenih građana.“

Član 33.

U članu 74. stav (1) tačka 2) posle reči: „180 dana“ dodaje se zapeta i reči: „odnosno duže od perioda boravka stranca određenog međunarodnim ugovorom;“

Član 34.

U članu 87. stav (3) posle tačke 9) dodaje se tačka 10) koja glasi:

„10) njegov boravak na teritoriji Republike Srbije predstavlja neprihvatljiv bezbednosni rizik za Republiku Srbiju i njene građane, u skladu sa članom 9. ovog zakona.“

Član 35.

U članu 88. stav (3) reči: „najkasnije 15 dana“ brišu se.

Član 36.

Naziv iznad člana 94. i član 94. menja se i glasi:

„Troškovi prinudnog udaljenja

Član 94.

(1) Troškove smeštaja i boravka u prihvatilištu i druge troškove koji nastanu prilikom prinudnog udaljenja snosi stranac.

(2) Radi naplate troškova iz stava (1) ovog člana od stranca će se oduzeti novčana sredstva, o čemu se izdaje potvrda.

(3) Novčana sredstva koja su oduzeta od stranca se koriste za podmirenje troškova prinudnog udaljenja, izdavanjem potvrde o troškovima prinudnog udaljenja.

(4) Ako stranac nema sredstva za naplatu troškova iz stava (1) ovog člana, troškove snosi:

1) fizičko ili pravno lice koje se obavezalo da će snositi troškove boravka i prinudnog udaljenja stranca iz člana 27. stav (2) ovog zakona;

2) prevoznik koji nije odvezao stranca u skladu sa članom 13. st. (2) i (3) ovog zakona;

3) organizator turističkih ili poslovnih putovanja iz člana 13. stav (4) ovog zakona;

4) poslodavac koji je zaposlio stranca suprotno odredbama ovog zakona ili propisa kojim je uređeno zapošljavanje stranaca.

(5) U slučaju iz stava (4) ovog člana Ministarstvo unutrašnjih poslova rešenjem utvrđuje visinu troškova prinudnog udaljenja stranca, uzimajući u obzir stvarne troškove.

(6) Protiv rešenja iz stava (4) ovog člana nije dozvoljena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(7) Naplata troškova prinudnog udaljenja iz stava (4) ovog člana zastareva nakon pet godina, računajući od dana izvršnosti rešenja iz stava (5) ovog člana.

(8) Troškove koje nije moguće naplatiti na način iz st. (1) do (4) ovog člana, padaju na teret budžeta Republike Srbije.

(9) U troškove prinudnog udaljenja stranca spadaju troškovi nabavke putne isprave zemlje porekla stranca, putne karte za povratak u zemlju porekla stranca, troškovi smeštaja stranca u prihvatilištu za strance, troškovi smeštaja i putovanja policijske pratnje u inostranstvo, kao i drugi troškovi koji mogu nastati u vezi prinudnog udaljenja stranca.

(10) Obrazac potvrde o oduzetim novčanim sredstvima, obrazac potvrde o troškovima prinudnog udaljenja i način izračunavanja troškova prinudnog udaljenja propisuje ministar nadležan za unutrašnje poslove.“

Član 37.

U članu 100. posle reči: „države“ dodaju se reči: „dozvolom za privremeni boravak, odnosno jedinstvenom dozvolom“.

Član 38.

Posle člana 101. dodaju se čl. 101a i 101b koji glase:

„Sadržaj obrasca dozvole za privremeni boravak, odnosno jedinstvene dozvole

Član 101a

(1) Dozvola za privremeni boravak, odnosno jedinstvena dozvola izdaje se, u obliku kartice, na obrascu na kom su personalizovani podaci o vrsti dozvole.

(2) Obrazac iz stava (1) ovog člana sadrži sledeće podatke: prezime, ime, dan, mesec i godinu rođenja, pol, evidencijski broj stranca, državu rođenja, državljanstvo, osnov boravka i napomenu.

(3) U obrazac iz stava (1) ovog člana se unose i slike biometrijskih podataka stranca i to: fotografija i potpis, registarski i serijski broj dozvole, kao i datum izdavanja, rok važenja i organ izdavanja.

(4) Obrazac iz stava (1) ovog člana sadrži mikrokontroler (čip) i prostor za mašinski čitljivu zonu za potrebe automatskog očitavanja podataka u koji se unose vidljivi podaci na ispravi, kao i podaci o adresi stanovanja stranca, biometrijski otisak prsta stranca, podaci o pravu na rad, kao i drugi podaci o strancu i sa njim povezanim fizičkim i pravnim licima, u skladu sa odredbama zakona kojim se uređuju evidencije i obrada podataka u oblasti unutrašnjih poslova.

(5) Po zahtevu stranca kome se izdaje ili je izdata dozvola za privremeni boravak, odnosno jedinstvena dozvola, u skladu sa posebnim propisima, u mikrokontroler (čip) se upisuje kvalifikovani elektronski sertifikat imaoca i odgovarajući podaci za formiranje kvalifikovanog elektronskog potpisa, tako da dozvola postaje sredstvo za formiranje kvalifikovanog elektronskog potpisa.

(6) Obrazac iz stava (1) ovog člana se štampa na srpskom jeziku, ćiriličnim pismom i na engleskom jeziku, a podaci o prezimenu i imenu stranca se upisuju onako kako su upisani u putnu ispravu stranca u transkripciji na engleskom jeziku, dok se podaci o državljanstvu upisuju se na način kako se međunarodno priznatim troslojnim kodom označava država čiji je stranac državljanin, a podaci o državi rođenja stranca upisuju ćiriličnim pismom, na način kako se na srpskom jeziku naziva država čiji je stranac državljanin.

Izdavanje dozvole za privremeni boravak, odnosno jedinstvene dozvole

Član 101b

(1) Strancu koji ispunjava uslove za odobrenje privremenog boravka, odnosno jedinstvene dozvole nadležni organ izdaje dozvolu za privremeni boravak, odnosno jedinstvenu dozvolu, pri čemu je potrebno lično prisustvo stranca u cilju uzimanja njegovih biometrijskih podataka.

(2) Maloletnom strancu, do navršene dvanaeste godine života ne uzimaju se otisci prstiju i potpis, a prilikom izdavanja dozvole za privremeni boravak maloletnom strancu neophodno je prisustvo jednog roditelja, staratelja, odnosno zakonskog zastupnika.

(3) Stranac kome se izdaje dozvola za privremeni boravak, odnosno jedinstvena dozvola, a koji zbog svojih verskih ili nacionalnih običaja nosi kapu ili maramu kao sastavni deo nošnje, odnosno odeće, može biti fotografisan sa kapom ili maramom.

(4) Prilikom uzimanja biometrijskih podataka strancu se izdaje potvrda koja služi kao dokaz o započetom procesu izdavanja dozvole za privremeni boravak, odnosno jedinstvene dozvole.

(5) Stranac kome je dozvola za privremeni boravak, odnosno jedinstvena dozvola oštećena ili ako fotografija više ne odgovara njegovom izgledu, odnosno kada iz drugih razloga ne može da služi svojoj svrsi, dužan je da u roku od 15 dana od dana nastupanja razloga iz ovog stava podnosi zahtev za izdavanje nove dozvole za privremeni boravak, odnosno jedinstvene dozvole.“

Član 39.

U članu 102. stav (1) zapeta i reči: „kao i strancu koji nema važeću putnu ispravu, a privremeni boravak mu je odobren rešenjem“ brišu se.

Posle stava (2), dodaje se stav (2a) koji glasi:

„(2a) Privremena lična karta za stranca se izdaje i u slučaju iz člana 44. stav (6) ovog zakona.“

Član 40.

Posle člana 103. dodaje se član 103a koji glasi:

„Izrada obrazaca

Član 103a

„Obrazac dozvole za privremeni boravak, odnosno jedinstvene dozvole, obrazac lične karte za stranca i privremene lične karte za stranca, kao i obrazac putnog lista za strance izrađuje i štampa Narodna banka Srbije-Zavod za izradu novčanica i kovanog novca.“

Član 41.

Naziv iznad člana 104. i član 104. menja se i glasi:

„Izdavanje lične karte za stranca

Član 104.

(1) Strancu kome je odobreno stalno nastanjenje nadležni organ izdaje ličnu kartu za stranca, pri čemu je potrebno lično prisustvo stranca u cilju uzimanja njegovih biometrijskih podataka.

(2) Prilikom uzimanja biometrijskih podataka strancu se izdaje potvrda koja služi kao dokaz o započetom procesu izdavanja lične karte za stranca.

(3) Stranac kome se izdaje lična karta za stranca, a koji zbog svojih verskih ili nacionalnih običaja nosi kapu ili maramu kao sastavni deo nošnje, odnosno odeće, može biti fotografisan sa kapom ili maramom.

(4) Maloletnom strancu lična karta za stranca se izdaje na zahtev jednog od roditelja, staratelja ili zakonskog zastupnika, a do navršene dvanaeste godine života ne uzimaju se otisci prstiju i potpis.

(5) Odredbe ovog člana se shodno primenjuju prilikom izdavanja privremene lične karte za stranca.

(6) Izgled obrasca i postupak izdavanja lične karte za stranca i privremene lične karte propisuje ministar nadležan za unutrašnje poslove, a izgled obrasca zahteva za izdavanje posebne lične karte, izgled obrasca posebne lične karte, kao i postupak izdavanja posebne lične karte propisuje ministar nadležan za spoljne poslove.

Član 42.

U članu 106. stav (1) menja se i glasi:

„(1) Lična karta za stranca izdaje se sa rokom važenja od pet godina.

(2) Maloletnom strancu lična karta za stranca izdaje se sa rokom važenja od dve godine.

(2) Privremena lična karta izdaje se sa rokom važenja rešenja na koji je strancu određen obavezni boravak, odloženo prinudno udaljenje, odnosno odobren privremeni boravak.

(3) Posebna lična karta izdaje se sa rokom važenja do četiri godine.“

Član 43.

U članu 108. stav (1) tačka 3) reči: „ili na privremeni boravak, odnosno ako mu je privremeni boravak istekao“ brišu se.

U stavu (2) reči: „u „Službenom glasniku Republike Srbije“ o trošku stranca“ zamenjuju se rečima: „na zvaničnoj veb prezentaciji Ministarstva unutrašnjih poslova.“

Član 44.

Član 109. menja se i glasi:

„Obaveze stranca u slučaju nestanka dozvole za privremeni boravak i jedinstvene dozvole

Član 109.

(1) Stranac je dužan da o nestanku dozvole za privremeni boravak, odnosno jedinstvene dozvole, bez odlaganja obavesti nadležni organ, koji rešenjem proglašava dozvolu za privremeni boravak, odnosno jedinstvenu dozvolu nevažećom, i isto oglašava na zvaničnoj veb prezentaciji Ministarstva unutrašnjih poslova.

(2) Protiv rešenja o proglašavanju nevažećom dozvole za privremeni boravak, odnosno jedinstvene dozvole nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.“

Član 45.

U članu 117. stav (4) menja se i glasi:

„(4) U skladu sa stavom (1) tačka 3) ovog člana organizacija nadležna za poslove zapošljavanja od Ministarstva unutrašnjih poslova preuzima podatke o odobrenom privremenom boravku ili stalnom nastanjenju stranca, odnosno jedinstvenim dozvolama, dok Ministarstvo unutrašnjih poslova preuzima podatke o proceni ispunjenosti uslova za izdavanje jedinstvene dozvole, u skladu sa zakonom.“

Član 46.

Član 118. menja se i glasi:

„Nadzor nad sprovođenjem ovog zakona i propisa donetih na osnovu ovog zakona vrše ministarstvo unutrašnjih poslova, ministarstvo nadležno za poslove zapošljavanja, preko nadležne inspekcije rada i organizacije nadležne za poslove zapošljavanja, kao i ministarstvo nadležno za spoljne poslove, svako u delu propisane nadležnosti.“

Član 47.

U članu 119. stav (1) broj: „50.000“, zamenjuje se brojem: „500.000“.

U tački 2) tačka i zapeta zamenjuju se rečima: „i član 13a stav (2)“.

Posle tačke 2) dodaje se tačka 3) koja glasi:

„Na osnovu čijeg pozivnog pisma je strancu izdata viza, a zbog propusta pozivara je došlo do nezakonitog boravka stranca na teritoriji Republike Srbije. (član 13. stav (5) i član 13a stav (3) ovog zakona).“

U stavu (2) broj: „5.000“, zamenjuje se brojem: „50.000“.

U stavu (3) broj: „10.000“, zamenjuje se brojem: „100.000“.

Posle stava (4) dodaju se st. (5) i (6) koji glase:

„(5) Uz kaznu za prekršaj iz stava (1) tačka 3) ovog člana, pozivaru se može izreći i zaštitna mera zabrane obavljanja delatnosti.

(6) Novčanom kaznom od 50.000 do 150.000 dinara kazniće se fizičko lice za prekršaj iz stava (1) tačka 3) ovog člana.“

Član 48.

U članu 122. stav (1) broj: „5.000“, zamenjuje se brojem: „50.000“.

Posle tačke 1a) dodaje se tačka 1b) koja glasi:

„1b) boravi u Republici Srbiji suprotno razlozima zbog kojih mu je izdata jedinstvena dozvola (član 46. stav (4) ovog zakona).“

Član 49.

U članu 123. stav (1) broj: „5.000“, zamenjuje se brojem: „10.000“ i reči: „do 150.000“ brišu se.

Tačka 1) menja se i glasi:

„1) u propisanom roku nije podneo zahtev za izdavanje jedinstvene dozvole (član 46. stav (1) ovog zakona);“

Posle tačke 1) dodaje se tačka 1a) koja glasi:

„1a) u propisanom roku nije podneo zahteva za odobrenje privremenog boravka (član 46. stav (2) ovog zakona);“

Tačka 3) briše se.

Tačka 5) briše se.

Posle tačke 8) dodaje se tačka 8a) koja glasi:

„8a) ne prijavi nadležnom organu nestanak dozvole za privremeni boravak, odnosno jedinstvene dozvole iz člana 109. stav (1) ovog zakona.

Posle tačke 10) dodaje se tačka 11) koja glasi:

„10) u propisanom roku ne ponese zahtev nadležnom organu za izdavanje nove dozvole za privremeni boravak ili jedinstvene dozvole (član 101 b. stav (5) ovog zakona).“

Posle stava (1) dodaje se stav (2) koji glasi:

„(2) Za prekršaje iz ovog člana, izdaje se prekršajni nalog, u skladu sa zakonom koji uređuje izdavanje prekršajnog naloga.“

Član 50.

Posle člana 123, dodaje se član 123a, koji glasi:

U članu 120. i 121. broj: „5.000“ zamenjuje se brojem: „50.000“

PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 51.

(1) Vlada će u roku od šest meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona, doneti uredbu o kategorijama stranaca kojima se, u skladu sa interesom Republike Srbije, može odobriti privremeni boravak u Republici Srbiji, kao i način i bliže uslove odobravanja privremenog boravka tim kategorijama stranaca iz člana 12. stav 3. ovog zakona.

(2) Ministar nadležan za unutrašnje poslove će u roku od šest meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona doneti propise o:

1) bližim uslovima za odobrenje privremenog boravka, izgledu zahteva za odobrenje privremenog boravka, izgledu obrasca i bližim uslovima za izdavanja dozvole za privremeni boravak iz člana 15. stav 4. ovog zakona;

2) bližim uslovima i načinu odobravanja stalnog nastanjenja, kao i izgledu zahteva za odobrenje stalnog nastanjenja iz člana 28. stav 5. ovog zakona;

3) bližim uslovima za podnošenje zahteva za odobrenje stalnog nastanjenja elektronskim putem iz člana 30. stav 2 ovog zakona.

4) o obrascu potvrde o oduzetim novčanim sredstvima, obrascu potvrde o troškovima prinudnog udaljenja i načinu izračunavanja troškova prinudnog udaljenja iz člana 36. stav 10 ovog zakona.

(3) Ministar nadležan za spoljne poslove će, u roku od šest meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona, doneti propis o izgledu obrasca vize u elektronskom formatu, način i bliže uslove za izdavanje vize u elektronskom formatu iz člana 8. stav (5) ovog zakona.

(3) Ministar nadležan za unutrašnje poslove, ministar nadležan za poslove zapošljavanja i ministar nadležan za spoljne poslove će, sporazumno, u roku od šest meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona, doneti propis o bližim uslovima i načinu odobravanja viza, kao i izgledu i sadržaju pozivnog pisma iz člana 10. stav 1. ovog zakona.

(4) Ministar nadležan za unutrašnje poslove i ministar nadležan za poslove zapošljavanja, će sporazumno, u roku od šest meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona, doneti propis o načinu podnošenja, obrade zahteva, bližim uslovima za izdavanje jedinstvene dozvole i izgledu obrasca jedinstvene dozvole iz člana 46b stav (10) ovog zakona.

Član 52.

(1) Svi postupci započeti do stupanja na snagu ovog zakona okončaće se primenom propisa prema kojima su započeti.

(2) Početkom primene propisa iz člana 51. stav (1) i stav (2) tač. 1) i 2), prestaju da važe odredbe člana 124. stav (1), stav (3) tač. 4) i 5) Zakona o strancima („Službeni glasnik RS, br. 24/18 i 31/19“).

Član 53.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije“, a odredbe člana 1. stav (2), člana 8. st. (2) i (4), člana 9., člana 11. stav (2), člana 12. st. (2), (3) i (5), člana 14., člana 15. st. (1) i (3), člana 17. st. (2) i (3), člana 19, člana 20, člana 22., člana 23. stav (3), člana 24. stav (2), člana 28. stav (4), člana 37, člana 3., člana 40, člana 44, člana 45, člana 46, člana 48. stav (2) i člana 49. st. (2), (3), (6) i (7) počinju da se primenjuju dana 01.02.2024. godine

